

idet det for mig omtrent af samme Grund som for den høitærede Minister stiller sig aldeles ligegyldigt, enten den Bemærkning staa der eller ikke. Der staa i Vædringsforslaget, at Enhver er pligtig til at afgive Befordring med en Times Varsel. Tænk vi os nu sat Punktum der, og at Resten gaar ud, saa tror jeg, at en Mand, der kun har to Heste, naar han faar en Tilsigelse, og hans Heste ere borte, ikke er forpligtet til at leie, men at man saa maa springe ham over for den Gang. Det er klart, at det vilde være en høj Grad af Ubillighed at forlange, at en Mand, som f. Ex. boede meget affides, skulde gaa omkring i Byen, og leie Heste, naar han i Dieblirket var ude af Stand til at præstere en saadan Kjørsel. Men i Virkeligheden er dette Noget, som vil ordne sig overmaade let, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre derved. Framin, og jeg tør vist tilføie fra Udvalgets Side, betragtes det som en temmelig ligegyldig Sag, om det sidste Stykke bliver strøget eller bliver staaende. — Den høitærede Minister udtalte sig saa velvilligt om Udvalgets Behandling af hele dette Affnit, at jeg kan fatte mig ganske kort. Hvad angaar Spørgsmaalet om Veiarbeidet i Vædringsforslagene under Nr. 31 og 32, da er der jo i Grunden ikke nogen væsentlig Forskjel mellem disse Forslag. Grunden, hvorfor Udvalget har villet undgaa Henvisningen til Loven af 1867, skal jeg dog ikke undlade at berøre; den er, som den høitærede Minister udtævede, den, at der saa skulde en ny Bestemmelse til, som fritog Husmændene for det Gangdagsarbejde, som paahviler dem efter den ældre Lovgivning, hvorimod man mente, at en saadan Bestemmelse var overflødig efter den Måde, hvorpaa Forslaget under Nr. 31 er affattet; det er altsaa kun af et Næmhedshensyn. Der er egentlig ingen anden Forskjel mellem disse tvende Forslag end den, at hvor Kommunerne allerede ere komne ind paa Licitation, der maa de efter Flertallets Forslag ikke gaa tilbage til Naturalarbejde, og jeg skal ikke negte, at det har forbauset mig meget at høre det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) betegne Licitation som et Experiment. Jeg havde dog troet, at det ærede Medlem netop til det

Øberste vilde holde paa Gjennemførelsen af Veiloven af 1867; der ligesvem siger, at Licitation skal være det Dødbidene. Man kan altsaa ikke kalde det et Experiment eller sige, at det er Noget, man først maa prøve; thi det er Noget, vi skulde have været inde paa for længe siden. Det forekommer mig, at der er en god Tankefølge i Flertallets Forslag, hvorefter man, naar Veiene først en Gang behandles saaledes, at Vedligeholdelsen er bleven bortliciteret, skal blive staaende derved. Min ærede Sidemand (Bonne) gjorde vel gjældende, at det ikke var heldigt at forandre en saa ny Lov som Loven af 1867, og det kan man ganske vist sige; men for Dyrigt have vi jo ved vore Forhandlinger i disse Dage ikke været saa ømsindede over for en anden Lov, som dog staa lige ved Siden af hin, nemlig Kommunalloven. Holder man altsaa strengt paa, at der arbeides hen til Licitation, bør man stemme for Vædringsforslaget under Nr. 31, og jeg skal her strax imødegaa den Indvending, som fremkom fra det ærede 2det Medlem for 9de Kreds, nemlig at Vedligeholdelsen af Naturalarbeidet skulde være betinget af, at hele Sognets Veiarbejde var udført paa denne Måde, og at man altsaa, hvor enkelte Strækninger vare vedligeholdte, eller enkelte Grundforbedningsarbejder havde været udførte ved Licitation, rent var affaaen fra den Faveur, som Vædringsforslaget under Nr. 31 giver. Saaledes kan jeg ikke læse Forslaget, og jeg er ogsaa vis paa, at det ingenstunde kan fortolkes saaledes. Vædringsforslaget gaar kun ud paa, at, i det Omfang, Veiarbeidet til Dato har været udført ved Naturalarbejde, kan man vedblive dermed; i det Omfang derimod Veiene alt ere bortliciterede, saa er det en anden Sag, saa maa man blive ved Licitation; thi det er dette, hvortil vi tilsidst skulle naa hen. Det forekommer mig altsaa, at navnlig de, der i Forslaget Nr. 32 savne denne Bestemmelse om Husmændenes Fritagelse, ikke kunne stemme for dette Forslag, men tværtimod maa stemme for Forslaget under Nr. 31, og de, som ere allerdyrigit for Licitation, kunne jo stemme mod begge Forslag, thi saa bliver der foreløbig slet ikke Tale om Naturalarbejde. — Shvovsel den høitærede Minister erklærede, at